

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Jana Šmakala a Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobkyně: **S. R.**
zastoupena advokátem Mgr. Lukášem Koudelem, sídlem Milešovská
1312/6, Praha

proti
žalovanému: **Městský úřad Železná Ruda**, sídlem Klostermannovo náměstí 295,
Železná Ruda

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného spočívající v nevydání rozhodnutí v řízení
vedeném žalovaným pod sp.zn. VÚP/610/24/69-330,

takto:

- I. Žalovaný je p o v i n e n ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku vydat rozhodnutí ve společném územním a stavebním řízení týkajícím se stavby „*Rodinný dům*“ na pozemku p.č. X. v k.ú. X, vedeném žalovaným pod sp.zn. VÚP/610/24/69-330.
- II. Žalovaný je p o v i n e n uhradit žalobkyni náklady řízení ve výši 12 200 Kč ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Lukáše Koudeleho, advokáta.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou ze dne 13. 8. 2024 na ochranu proti nečinnosti správního orgánu domáhala vydání tohoto rozsudku soudu: *„Žalovaný je povinen do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku vydat rozhodnutí o žádosti žalobkyně ze dne 26. 2. 2024, doplněné podáním ze dne 13. 5. 2024, ve věci rozhodnutí o umístění a povolení stavby rodinného domu na pozemku p.č. X. v k.ú. X ve společném řízení, vedené u žalovaného pod sp.zn. VÚP/610/24/69-330.“*

II.

Žaloba

2. Žalobkyně uvedla, že na základě žádosti ze dne 26. 2. 2024, podané žalobkyní a jejím manželem, A. R., nar. X., bytem X (společně dále jen „žadatelé“), bylo dne 26. 2. 2024 zahájeno u žalovaného řízení o vydání stavebního povolení, vedené u něho pod sp.zn. VÚP/610/24/69-330, jehož předmětem je stavba rodinného domu na pozemku p.č. X. v k.ú. X. Žádost byla podána osobně a byla vyžádána její kontrola ze strany vedoucí příslušného odboru, která žádné vady žádosti neshledala. Jelikož poté neučinil žalovaný vůči žadatelům žádný úkon, podala žalobkyně dne 25. 4. 2024 podnět na nečinnost žalovaného v daném řízení k nadřízenému správnímu orgánu, kterým je Krajský úřad Plzeňského kraje (dále jen „nadřízený správní orgán“), jenž však v přípisu ze dne 30. 4. 2024, č.j. PK-RR/2480/24, nečinnost žalovaného neshledal a opatření proti nečinnosti tak nepřijal, avšak upozornil žalobkyni, že v případě předmětné stavby je ze zákona vyžadováno rozhodnutí o jejím umístění. Na toto upozornění žadatelé bezodkladně reagovali, když dne 13. 5. 2024 žádost doplnili tak, že navrhli, aby bylo vydáno společné stavební a územní rozhodnutí. Jelikož byla žalobkyně rozčarována z toho, že nebyla shledána nečinnost žalovaného, který byl po více než dva měsíce zcela nečinný, podala dne 15. 5. 2024 stížnost na úřední osobu, která se nečinností zabývala. Poté, dne 29. 5. 2024, podala žalobkyně k nadřízenému správnímu orgánu i písemnost nazvanou „*Podnět k zahájení řízení o uložení opatření proti nečinnosti ve smyslu § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu*“, která byla dle svého obsahu žádostí o uplatnění opatření proti nečinnosti. Výzvou žalovaného ze dne 19. 6. 2024, č.j. VÚP/610/24/69-330/1, byli žadatelé vyzváni k podání žádosti o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby na stanoveném formuláři, a to do 10 dnů ode dne doručení výzvy. Žadatelé povinnost stanovenou výzvou splnili obratem, dne 21. 6. 2024. Usnesením nadřízeného správního orgánu ze dne 24. 6. 2024, č.j. PK-RR/3294/24, bylo rozhodnuto, že se podání žalobkyně ze dne 29. 5. 2024 nevyhovuje. Na postup nadřízeného správního orgánu při vyřizování podání týkajících se nečinnosti si žalobkyně stěžovala v písemnosti ze dne 26. 6. 2024 u Ministerstva pro místní rozvoj, které je ústředním správním úřadem v daném odvětví státní správy. Dle vyrozumění nadřízeného správního orgánu (odboru kontroly, dozoru a stížností) ze dne 3. 7. 2024, č.j. PK-KDS/2283/24, byla stížnost na postup úřední osoby při vyřizování podnětu (žádosti) ze dne 25. 4. 2024 shledána nedůvodnou. Jelikož byl ve správním řízení žalovaný i nadále nečinný, vyjma výzvy k odstranění vad žádosti ze dne 20. 6. 2024, podala žalobkyně dne 22. 7. 2024 k nadřízenému správnímu orgánu další žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti. Opatřením ze dne 26. 7. 2024 oznámil žalovaný zahájení společného řízení ve věci umístění a povolení stavby. Na žádost o uplatnění opatření proti

nečinnosti ze dne 22. 7. 2024 reagoval nadřízený správní orgán usnesením ze dne 6. 8. 2024, č.j. PK-RR/4544/24, jímž rozhodl, že se této žádosti nevyhovuje.

3. Dále žalobkyně uvedla, že lhůty k vydání rozhodnutí začínají plynout zahájením řízení. Řízení o žádosti je zahájeno dle § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „*správní řád*“) dnem, kdy žádost nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení došel věcně a místně příslušnému správnímu orgánu. V dané věci bylo řízení zahájeno podáním žádosti ze dne 26. 2. 2024. Lhůta k vydání rozhodnutí plyne v dané věci nejpozději od 13. 5. 2024, kdy žadatelé doplněním žádosti částečně změnili (rozšířili) předmět řízení tak, že se domáhají rozhodnutí o umístění a povolení stavby ve společném řízení. V § 94p odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) jsou stanoveny speciální lhůty pro rozhodnutí ve společném územním a stavebním řízení, takto:
 - bez zbytečného odkladu v jednoduchých věcech, zejména lze-li rozhodnout na základě dokladů předložených stavebníkem,
 - 90 dnů ve zvlášť složitých případech,
 - 60 dnů v ostatních případech.
4. Žalobkyně má za to, že se nejedná o zvlášť složitý případ a o věci je možné rozhodnout i výrazně rychleji než za 60 dnů. I pokud by bylo 60 dnů považováno za nejzazší lhůtu pro rozhodnutí věci, posledním dnem pro rozhodnutí věci by byl nejpozději 12. 6. 2024. Do dnešního dne nebylo ve věci rozhodnuto.
5. Žalobkyně pro úplnost doplnila, že v řízení nedošlo k žádné skutečnosti, která by měla za následek změnu plynutí lhůty k rozhodnutí věci. Od zahájení řízení v únoru 2024 žalovaný pouze vyzval žadatele dne 19. 6. 2024 k odstranění vady doplnění ze dne 13. 5. 2024, což bylo splněno žadateli hned následující den, kromě toho žalovaný už pouze koncem července 2024 oznámil zahájení řízení účastníkům a i rozšíření žádosti učinili žadatelé pouze na základě upozornění nadřízeného správního orgánu, který jim tuto nutnost sdělil mimochodem v rámci vyřízení podání týkající se nečinnosti žalovaného.
6. Žalobkyně uzavřela, že jelikož žalovaný nevydal ve věci v příslušné lhůtě rozhodnutí, podala žalobkyně žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti (podle § 80 správního řádu) ze dne 22. 7. 2024 k nadřízenému správnímu orgánu. Na to reagoval nadřízený správní orgán v usnesení ze dne 6. 8. 2024, č.j. PK-RR/4544/24, tak, že se žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti nevyhovuje. Tím byla splněna podmínka přístupu k soudu, jelikož byl bezvýsledně vyčerpán jediný procesní prostředek, kterým mohla žalobkyně využít k ochraně proti nečinnosti podle právních předpisů vztahujících se na dané správní řízení

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že pokládá nárok uplatněný žalobou za nedůvodný, neboť v rámci řízení o žádosti žalobkyně nebyl nečinný. Předtím, než žalobkyně podala dne 26. 2. 2024 žalovanému žádost o stavební povolení na stavbu rodinného domu na pozemku p.č. X. v k.ú. X, uplatnila dne 11. 10. 2017 žádost o dodatečné povolení stavby rodinného domu na pozemku p.č. X. v k.ú. X; řízení o této žádosti o dodatečném povolení stavby rodinného domu na pozemku p.č. X. v k.ú. X přitom bylo usnesením Krajského úřadu Plzeňského kraje vydaným dne 3. 10. 2023

žalovanému odejmuto a projednáním a rozhodnutím v dané věci byl pověřen odbor výstavby a územního plánování Městského úřadu Klatovy (dále jen „řízení o dodatečném povolení stavby“). Usnesením ze dne 4. 1. 2024, č.j. OVÚP/105/24/Tr, Městský úřad Klatovy řízení o dodatečném povolení stavby zastavil, a to mimo jiné v části týkající se stavby rodinného domu. K odvolání žalobkyně pak uvedené rozhodnutí přezkoumal Krajský úřad Plzeňského kraje, přičemž tento svým rozhodnutím ze dne 12. 2. 2024, č.j. PK-RR/651/24, odvolání žalobkyně a A. R. zamítl a potvrdil výše uvedené usnesení Městského úřadu Klatovy; rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 12. 2. 2024, č.j. PK-RR/651/24, nabylo právní moci dne 12. 2. 2024. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobkyně a A. R. podali proti rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 12. 2. 2024, č.j. PK-RR/651/24, podnět k provedení přezkumného řízení podle § 94 správního řádu, vyžádalo si Ministerstvo pro místní rozvoj předložení kompletního spisového materiálu, a to včetně spisu prvoinstančního, když spisový materiál byl Ministerstvu pro místní rozvoj předán dne 6. 3. 2024. Dne 18. 4. 2024 obdržel Krajský úřad Plzeňského kraje od Ministerstva pro místní rozvoj sdělení k podnětu k provedení přezkumného řízení s tím, že Ministerstvo pro místní rozvoj neshledalo důvody k zahájení přezkumného řízení ve věci rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 12. 2. 2024, č.j. PK-RR/651/24. Jelikož bylo řízení o dodatečném povolení stavby pravomocně ukončeno, vrátil Krajský úřad Plzeňského kraje spisový materiál týkající se předmětné věci žalovanému, který jej obdržel dne 29. 4. 2024.

8. Žalovaný dále uvedl, že podle § 48 odst. 1 správního řádu platí, že zahájení řízení u některého správního orgánu brání tomu, aby o téže věci z téhož důvodu bylo zahájeno řízení u jiného správního orgánu. Jedná se o tzv. překážku litispendence spočívající v tom, že řízení zahájené a probíhající u jiného správního orgánu brání zahájit v téže věci řízení další. S tímto pravidlem souvisí také zásada zakotvená v § 8 odst. 1 správního řádu, podle níž správní orgány dbají vzájemného souladu všech postupů, které probíhají současně a souvisejí se stejnými právy nebo povinnostmi dotčené osoby, přičemž dotčená osoba je povinna správní orgány bezodkladně upozornit na to, že u různých správních orgánů (nebo jiných orgánů veřejné moci) probíhá více takových postupů současně. Jak řízení o dodatečném povolení stavby, tak řízení o žádosti žalobkyně o stavební povolení na stavbu rodinného domu na pozemku p.č. X. v k.ú. X se se přitom týkají totožné stavby, a sice stavby rodinného domu na pozemku p.č. X. v k.ú. X. Je tak zjevné, že zahájení řízení o žádosti žalobkyně o stavební povolení na stavbu rodinného domu na pozemku p.č. X. v k.ú. X ze dne 26. 2. 2024 bránila překážka litispendence zakotvená v § 48 odst. 1 správního řádu, jakož i zásada plynoucí z § 8 odst. 1 správního řádu, protože žalovaný nemohl řízení o žádosti žalobkyně ze dne 26. 2. 2024 zahájit dříve, než v samém závěru měsíce dubna 2024. I přes skutečnosti uvedené shora žalobkyně podala dne 26. 4. 2024 Krajskému úřadu Plzeňského kraje podnět k zahájení řízení o uložení opatření proti nečinnosti z moci úřední ve smyslu § 80 správního řádu s tím, že poté, co podala žalovanému žádost o stavební povolení na stavbu rodinného domu na pozemku p.č. X. v k.ú. X ze dne 26. 2. 2024, neobdržela ke dni podání podnětu žádné vyjádření k podané žádosti, přičemž navrhla, aby Krajský úřad Plzeňského kraje věc sám převzal ve smyslu § 80 odst. 4 správního řádu a bez prodlení namísto nečinného úřadu ve věci rozhodl. Podnět žalobkyně k zahájení řízení o uložení opatření proti nečinnosti pak Krajský úřad Plzeňského kraje vypořádal přípisem ze dne 30. 4. 2024, č.j. PK-RR/2480/24, v němž žalobkyni správil o skutečnostech uvedených v tomto vyjádření shora a zároveň ji upozornil na to, že v případě stavby rodinného domu na pozemku p.č. X. v k.ú. X se jedná o stavbu, která podle stavebního zákona vyžaduje umístění. Podáním ze dne 13. 5. 2024 následně

žalobkyně společně s A. R. žádost žalobkyně o stavební povolení na stavbu rodinného domu na pozemku p.č. X. v k.ú. X ze dne 26. 2. 2024 doplnili o žádost o vydání územní rozhodnutí (o umístění stavby) k vydání společného povolení, nicméně bez toho, že by toto jimi provedené doplnění původní žádosti splňovalo požadavky stanovené právními předpisy, konkrétně § 196 stavebního zákona. Vzhledem k této skutečnosti proto žalovaný žalobkyni a A. R. výzvou ze dne 19. 6. 2024 vyzval k doplnění podání v souladu s § 196 stavebního zákona na formuláři stanoveném přílohou č. 1 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu. Žalobkyně společně s A. R. své podání ze dne 13. 5. 2024 následně doplnili podáním ze dne 20. 6. 2024, kdy žalovanému předložili žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby na předepsaném formuláři. Vzhledem k této skutečnosti proto žalovaný usnesením ze dne 28. 6. 2024, č.j. VÚP/610/24/69-330, rozhodl o spojení územního a stavebního řízení na stavbu rodinného domu na pozemku p.č. X. (ovocný sad) v k.ú. X. Dne 12. 7. 2024 obdržel žalovaný závazné stanovisko Městského úřadu Klatovy ze dne 11. 7. 2024, č.j. ŽP/6094/24/Rt, kterým byl mimo jiné vysloven souhlas s trvalým odnětím zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu pro výstavbu rodinného domu na pozemku p.č. X. v k. ú. X. Jak se podává z odůvodnění tohoto závazného stanoviska, byla žádost žalobkyně a A. R. o vydání souhlasu k trvalému odnětí zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu pro výstavu rodinného domu na pozemku p.č. X. v k.ú. X doručena Městskému úřadu Klatovy teprve dne 3. 7. 2024. Skutečnost, že souhlasu s odnětím stavbou dotčeného pozemku ze zemědělského půdního fondu bude před vydáním žádosti o stavební povolení zapotřebí, přitom byla žalobkyni a A. R. známa, neboť na uvedené byli upozorněni v rámci koordinovaného závazného stanoviska č. 44/24 vydaného Městským úřadem Klatovy ze dne 20. 2. 2024, č.j. ŽP/958/24/Ks. I přesto však žalobkyně a A. R. žádost o vydání souhlasu k trvalému odnětí zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu pro výstavbu rodinného domu na pozemku p.č. X. v k.ú. X podali až dne 3. 7. 2024; tedy mimo jiné až poté, kdy v souvislosti s řízením o žádosti žalobkyně o stavební povolení na stavbu rodinného domu na pozemku p.č. X. v k. ú. X. ze dne 26. 2. 2024 žalobkyně podala Krajskému úřadu Plzeňského kraje celkem dva podněty k uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného.

9. Žalovaný dále uvedl, že poté, co žalobkyně společně s A. R. předložili žalovanému veškeré doklady a podklady potřebné pro vydání rozhodnutí, opatřením ze dne 26. 7. 2024, č.j. VÚP/610/24/69-330/2, oznámil zahájení společného územního a stavebního řízení účastníkům řízení a dotčeným orgánům. V rámci oznámení o zahájení společného územního a stavebního řízení pak v souladu s § 94m odst. 3 stavebního zákona žalovaný umožnil účastníkům řízení uplatnit jejich námitky nejpozději do 15 dnů od doručení předmětného oznámení. Vzhledem ke skutečnosti, že účastníci řízení, L. B., bylo oznámení ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu doručeno fikcí dne 15. 8. 2024, uplynula jmenované lhůta k uplatnění případných námitek dne 30. 8. 2024. Žalovaný tak mohl o žádosti žalobkyně rozhodnout nejdříve dne 2. 9. 2024.
10. Závěrem žalovaný konstatoval, že mu nezbyvá než uzavřít, že žaloba není důvodná. Po podání žádosti o stavební povolení na stavbu rodinného domu na pozemku p.č. X. v k. ú. X žalovanému v zahájení řízení nejprve po dobu dvou měsíců bránila překážka litispendence. Následně vyšlo najevo, že žalobkyně nepožádala o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby, přičemž když tak učinila, došlo z její strany k pochybení, kdy příslušnou žádost nepodala na předepsaném formuláři. Teprve až v polovině měsíce července 2024 žalobkyně předložila žalovanému souhlas k trvalému odnětí zemědělské

půdy ze zemědělského půdního fondu pro výstavbu rodinného domu, o něž požádala teprve dne 3. 7. 2024. Až poté pak žalovaný mohl přistoupit k zahájení řízení, což učinil opatřením ze dne 26. 7. 2024, přičemž současně účastníkům řízení umožnil v řízení uplatnit jejich námitky, a to nejpozději do 15 dnů od doručení předmětného oznámení. Jestliže za těchto okolností žalobkyně dne 13. 8. 2024 podala žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném u žalovaného pod sp.zn. VÚP/610/240/69-330, nepovažuje žalovaný tuto žalobu za důvodnou.

IV.

Replika žalobkyně

11. Žalobkyně podala k vyjádření žalovaného repliku. Uvedla, že žalovaný svoji nečinnost v řízení zahájeném dne 26. 2. 2024 ani v září 2024 neuznává. V čl. II vyjádření argumentuje jiným řízením, přičemž jeho argumentace týkající se tohoto jiného řízení ani svými důsledky časově nepřekračuje 13. 5. 2024, kdy žalobkyně rozšířila předmět řízení a od kdy také z důvodu opatrnosti počítá lhůtu k vydání rozhodnutí. Už z toho důvodu je argumentace žalovaného tímto časovým obdobím, předcházejícím 13. 5. 2024, bezpředmětná. I přes to se žalobkyně k argumentům vztahujícím se k tomuto časovému období alespoň stručně vyjádří.
12. Žalovaný dle žalobkyně z nějakého důvodu vychází z předpokladu, že je to on, kdo zahajuje předmětné správní řízení. Není tomu však tak, jelikož se jedná o řízení zahajované na žádost, které se zahajuje v okamžiku, kdy žádost dojde správnímu orgánu. Od té chvíle je založen procesní vztah mezi správním orgánem a žadatelem, z čehož plynou oběma subjektům práva a povinnosti. Domnívá-li se správní orgán, že žádost trpí nějakými vadami nebo jejímu projednání brání nějaká překážka, je jeho povinností na to adekvátně procesně reagovat (např. výzva žadateli, přerušování řízení, zastavení řízení). Pokud by se žalovaný domníval, že je dána překážka věci zahájené, měl řízení zastavit, případně reagovat přerušováním řízení, čímž by v případě správnosti názoru o překážce litispendence naplnil zásadu o souladnosti postupů správních orgánů. Neučinil-li tak však, dostal se do prodlení s vydáním rozhodnutí, neboť neučinil nic, co by mohlo mít na (ne)uplynutí lhůty k vydání rozhodnutí vliv. Překážka věci zahájené pak dána být nemohla už z důvodu, že řízení neměla totožný předmět (řízení o vydání dodatečného stavebního povolení a nového stavebního povolení týkající se stejné stavby mohou a musí skončit jinak, když jejich rozdílnost spočívá v tvrzení o (ne)existenci stavby). Už ze samotného tvrzení žalovaného navíc vyplývá, že řízení o dodatečné povolení stavby bylo pravomocně skončeno dne 12. 12. 2024, tedy dokonce ještě před 26. 2. 2024, na což přitom nemá podaný podnět k provedení přezkumného řízení, kterým se žádné další řízení nezahajuje, vliv. Pokud pak žalovaný odkazuje na procesní postup jiných orgánů, nehovoří vůbec o svém vlastním postupu, neboť není hovořit o čem. Žalovaný totiž sám v tomto směru žádným způsobem nereagoval na žádost žadatelů, byť tím, že by jim alespoň sdělil domnělé důvody tvořící překážku jeho procesního postupu. Dokonce i o nutnosti územního rozhodnutí o umístění stavby se žadatelé dozvěděli od jiného orgánu (Krajského úřadu Plzeňského kraje) v rámci jejich snahy o odstranění nečinnosti žalovaného, ač má žalovaný v rámci správního řízení poučovací povinnost. Nebýt tedy upozornění jiného správního orgánu, možná by se tohoto poučení žadatelům ani nedostalo. Spekulací budiž, zda s tím takto žalovaný nekalkuloval a příslušné poučení neposkytl záměrně s vedlejší úmyslem, což by odpovídalo i jeho bezprecedentnímu postupu v řízení o dodatečné povolení stavby; pokud by soudu přišlo zcela oprávněně zvláštní, proč řízení o dodatečné povolení stavby

v jeho poslední fázi neprobíhalo u žalovaného, ale u Městského úřadu Klatovy, bylo to právě kvůli nezákonnému postupu žalovaného, který dosáhl takové míry, že vedl ke zcela výjimečnému k odebrání věci žalovanému pro systémovou podjatost.

13. Žalobkyně dále uvedla, že jak je správně uvedeno v čl. III vyjádření, žadatelé podáním ze dne 13. 5. 2024 žádost doplnili, tedy tímto svým dispozitivním úkonem změnili předmět řízení na vydání společného územního a stavebního povolení, což je samostatný institut upravený stavebním zákonem (srov. § 94j a násl. stavebního zákona). Vzhledem k dispozitivnímu úkonu žadatelů a zároveň vzhledem k tomu, že společné stavební a územní řízení je samostatným institutem, bylo žalovaným tvrzené usnesení o společném řízení nadbytečným úkonem (obdobně pokud by byla hned podána žádost o vydání společného územního a stavebního povolení, nemusel by žalovaný vydávat usnesení o spojení řízení; toto řízení je totiž ze zákona jednotné). Nehledě na to, na plynutí lhůt k vydání rozhodnutí nemůže mít usnesení o spojení řízení vliv, neboť neexistuje právní norma, která by s usnesením o spojení řízení spojovala jiné plynutí lhůt k vydání rozhodnutí. Vliv na plynutí lhůty pak samo o sobě nemá ani absence podání žádosti na jiném než stanoveném formuláři, neboť se jedná o odstranitelnou vadu žádosti, která však nemá na plynutí lhůt k vydání rozhodnutí sama o sobě vliv (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 5 Ans 4/2012-20 ze dne 12. 4. 2013: „*Je-li tedy z obsahu podání zjevné, že jím účastník žádá o vydání územního rozhodnutí či o stavební povolení, je třeba ho za takovou žádost považovat, byť není podána na stanoveném formuláři. Jedná se tedy o žádost sice vadnou, ale přesto způsobilou zahájit správní řízení.*“); nic nebránilo žalovanému vyzvat žadatele k odstranění vady žádosti obratem, stejně jak žadatelé obratem vady žádosti odstranili. Žalovaný za celou dobu nevyzval žadatele k doplnění či doložení čehokoli, vyjma podání žádosti na stanoveném formuláři, což učinil až více než jeden měsíc po jejím podání. Jak žádost o vydání společného územního a stavebního povolení, tak závazné stanovisko se souhlasem trvalým odnětím zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu, byly zasílány žadateli žalovanému z vlastní iniciativy žadatelů, aniž by je nečinný žalovaný k čemukoli vyzýval, ačkoli je to jeho povinností. Přitom jak je z obsahu spisu zřejmé, pokud byli žadatelé k něčemu vyzváni, konkrétně k podání žádosti na stanoveném formuláři, okamžitě na výzvu reagovali. Bylo povinností žalovaného, jakožto profesionálního správního orgánu, vést žadatele k tomu, aby jejich žádost vyhovovala všem požadavkům složitých stavebních předpisů. Žalovaný však neučinil téměř nic a žadatelé činily další úkony z vlastní iniciativy. Nicméně, i případná absence některého podkladu, zde souhlasu s vynětím zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu, nemá sama o sobě vliv na plynutí lhůt k vydání rozhodnutí a ani žalovaný neučinil v souvislosti s tím jakýkoli úkon, který by takový vliv měl. Žalovaný se v podstatě snaží navodit dojem, že v případě podání žádosti nemusí vyvíjet jakoukoli činnost až do doby, než budou odstraněny všechny vady žádosti a o vadách žádosti nemusí žadatele ani vyvozovat. To je samozřejmě v příkrém rozporu s relevantními právními předpisy, zejména s § 45 odst. 2 správního řádu.
14. Dle žalobkyně žalovaný dávno po zahájení řízení a po uplynutí lhůt k vydání rozhodnutí oznámil v písemnosti ze dne 26. 7. 2024, č.j. VÚP/610/24/69-330/2, zahájení správního řízení jeho účastníkům. To je však pouze informace pro účastníky řízení, nezbytná k tomu, aby mohli v již zahájeném řízení uplatňovat svá práva. Nemá však žádný význam stran zahájení řízení či plynutí lhůt k vydání rozhodnutí. Je povinností žalovaného, aby veškeré úkony v řízení činil tak, aby bylo správní rozhodnutí vydáno ve stanovené lhůtě. Nehledě na to, kdy žalovaný oznámí účastníkům zahájení řízení, řízení je zahájeno dnem, kdy se dostala žádost do jeho dispozice (srov. § 44 odst. 1 správního řádu). Argumentace

žalovaného je tedy zcela účelová a až absurdní. Lhůty k vydání správního rozhodnutí ostatně žalovaný za svých úvah ve vyjádření zcela vynechává. Je tak zřejmé, že lhůta k vydání správního rozhodnutí začala plynout nejpozději dne 13. 5. 2024 a jelikož nenastala žádná okolnost, která by měla za následek modifikaci plynutí lhůty, ani nebylo řízení přerušeno, byl posledním dnem šedesátidenní lhůty k vydání rozhodnutí 12. 7. 2024. Veškeré skutečnosti uváděné žalovaným nejsou z tohoto hlediska relevantní, ostatně jejich vliv na plynutí lhůty k vydání rozhodnutí žalovaný neuvádí. I z tvrzení žalovaného vyplývá jeho nečinnost a až lhostejnost ke správním lhůtám a právům žadatelů v řízení trvajícím přes 7 měsíců. Jelikož ani do dnešního dne nebylo rozhodnutí vydáno, je žalovaný nečinný a jelikož žalobkyně vyčerpala prostředek, který právní předpisy vztahující se na správní řízení k stanovují k odstranění nečinnosti, je žaloba důvodná.

V.

Posouzení věci soudem

15. Vzhledem k tomu, že žalobkyně i žalovaný souhlasili s projednáním věci bez jednání, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) o věci samé bez jednání.
16. V souladu s § 81 odst. 1 s.ř.s. soud vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
17. Mezi účastníky řízení je nesporné, že žalovaný vede společné územním a stavebním řízení týkajícím se stavby „Rodinný dům“ na pozemku p.č. X. v k.ú. X, a to pod sp.zn. VÚP/610/24/69-330. Stejně tak jako skutečnost, že v této věci dosud nebylo vydáno rozhodnutí ve věci samé.
18. Pokud jde o společné územní a stavební řízení, § 94p odst. 3 stavebního zákona stanoví, že v jednoduchých věcech, zejména lze-li rozhodnout na základě dokladů předložených stavebníkem, rozhodne stavební úřad bez zbytečného odkladu, nejdéle však ve lhůtě do 60 dnů ode dne zahájení řízení; ve zvláště složitých případech stavební úřad rozhodne nejdéle ve lhůtě do 90 dnů.
19. I pokud by soud pominul, že lhůty pro vydání rozhodnutí plynou již ode dne podání návrhu, a počítal je teprve ode dne opatření ze dne 26. 7. 2024, č.j. VÚP/610/24/69-330/2, kterým žalovaný oznámil zahájení společného územního a stavebního řízení, v době rozhodnutí soudu již uplynula i nejzazší lhůta 90 dnů pro vydání rozhodnutí ve věci samé.
20. Soud proto žalobě vyhověl, přičemž s ohledem na to, že žalovaný měl již dostatek času pro vydání rozhodnutí, stanovil, že je povinen vydat rozhodnutí ve lhůtě 30 dnů.

VI.

Rozhodnutí soudu

21. Vzhledem k tomu, že žaloba byla důvodná, soud v souladu s § 81 odst. 2 s.ř.s. uložil žalovanému vydat rozhodnutí ve společném územním a stavebním řízení týkajícím se stavby „Rodinný dům“ na pozemku p.č. X. v k.ú. X, vedeném žalovaným pod sp.zn. VÚP/610/24/69-330, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

VII.

Odůvodnění neprovedení důkazů

22. Soud neprovedl žádný z navržených důkazů, neboť jejich provedení nebylo nezbytné k posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žaloby.

VIII.

Náklady řízení

23. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, proto jí soud v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku za žalobu ve výši 2 000 Kč a v odměně advokáta za 3 úkony právní služby, a to za jeden úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a) a dva úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), když advokát převzal a připravil zastoupení žalobkyně, podal jejím jménem žalobu a repliku. Všechny úkony právní služby učinil advokát podle advokátního tarifu ve znění účinném do 31. 12. 2024. Podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5. advokátního tarifu ve znění účinném do 31. 12. 2024 činí sazba za jeden úkon právní služby ve věcech žalob projednávaných podle soudního řádu správního částku 3 100 Kč, tj. 9 300 Kč za tři úkony právní služby. Podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve znění účinném do 31. 12. 2024 má advokát za jeden úkon právní služby nárok na paušální částku ve výši 300 Kč, tj. za tři úkony celkem 900 Kč. Náklady řízení tedy celkem činí částku ve výši 12 200 Kč. Lhůtu k plnění určil soud podle § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“), ve spojení s § 64 s.ř.s. Místo plnění určil soud v souladu s § 149 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s § 64 s.ř.s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 7. února 2025

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu